

Yükünü Almış Bir Yalnızlık Yakıyor Canımı

— ılıkyağmurla · 13 Eylül 2016

Ey güvercin kahvesi gözlü kadın,
Bir anda çektin kendini benden
Fersah fersah ayrılık kokuyor bakışların:
Belki bir adım uzak
Belki bir bakış kadar yakın.
Bunu yalnız sen bilirsin

Boş ver geçmişi
İri iri gözlerini çevir içimin kulvarlarına
Işık ol karanlıklarına gül gülüşünle
Başımı döndür !

Terk etmedi sevdan beni,biliyorum

Âsi serçem,
Adımdan sonra başlar adın
Orman kendi sessizliğinde boğulurken,
Çılgınlıklarına şahit olur sincaplar
Gittiğin yola kin güttü dudaklarım
Uykusuz kaldım
Evet,evet gittin
Bir varsın
Bir yoksun
Alt üst ettin beni
Nasibime uzun soluklu seyahat düştü
Bir hain bıçak gibi yüreğimde
Gene de...

Nedir bu fallar şimdi ?
Ve ben sende gene yok sayıldım
Sense,bende kök saldın atar damarımca
Sokak ortasında sayıkladım ellerini
Yüzünü
Tebessümünü
Zor bir yaz daha geçti

Şimdi zeytin zamanı
Ama sen hiç oralı olmadın
Biriken anılar susuyor
Bende gidiyorum

Bir soru !
Kaç mevsimde unutturum seni ?
Yada kaç ayrılık sonrası dönersin bana ?

Ey hayırsız !
Ağzından çıkan cümleler aşk kokardı
Tutuştururdu şiirlerimi
Oysa şimdi yaşadığım
Ayrılık ne berbat bir duyguymuş
Yükünü almış bir yalnızlık yakıyor canımı

Keder yüklü akşamlarda yoksun

Öyle böyle değil,
Masmavi özledim
Sensizlik en ağır darbe !
Haberin yok !
Evet,buram buram sen kokan,
Yükünü almış bir yalnızlık yakıyor canımı

...21:29.../13 eylül 2016..gece yalnızlıklarım